

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 14.9.2009
СОМ(2009) 472 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
И ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ**

**относно дейността на Съвместния форум на ЕС по трансферното ценообразуване
през периода март 2007 г. — март 2009 г. и относно едно свързано с тази дейност
предложение за преразгледан Правилник за ефективното прилагане на
Арбитражната конвенция (90/436/ЕИО от 23 юли 1990 г.)**

{SEC(2009) 1168}

{SEC(2009) 1169}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ

относно дейността на Съвместния форум на ЕС по трансферното ценообразуване през периода март 2007 г. — март 2009 г. и относно едно свързано с тази дейност предложение за преразгледан Правилник за ефективното прилагане на Арбитражната конвенция (90/436/ЕИО от 23 юли 1990 г.)

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Цел и контекст.....	3
2.	Дейността на Съвместния форум на ЕС по трансферното ценообразуване през периода от март 2007 г. до март 2009 г.....	4
2.1.	Заклучения на СФТЦ относно санкциите и трансферното ценообразуване.....	4
2.2.	Заклучения на СФТЦ относно тълкуването на някои разпоредби от Арбитражната конвенция.....	6
3.	Арбитражната конвенция и свързаните с нея въпроси	10
4.	Сегашната и бъдещата работна програма на СФТЦ	10
5.	Заклучения на Комисията.....	11
	ПРИЛОЖЕНИЕ.....	13
	ПРОЕКТ НА ПЕРЕРАЗГЛЕДАН ПРАВИЛНИК ЗА ЕФЕКТИВНОТО ПРИЛАГАНЕ НА КОНВЕНЦИЯТА ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ ВЪВ ВРЪЗКА С КОРЕКЦИЯТА НА ПЕЧАЛБИ НА СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ.....	13

1. ЦЕЛ И КОНТЕКСТ

1. Трансферни цени са цените, по които дадено предприятие прехвърля материални и нематериални активи или предоставя услуги на свързани предприятия. За данъчни цели фундаменталният принцип гласи, че условията, при които се извършват такива трансфери, следва да не се различават от условията, които биха били договорени между предприятия, които не са свързани. Този принцип се нарича „принцип на сделката между несвързани лица“ („arm’s length“) и е международно признат, въпреки че не се прилага навсякъде. Той е залегнал в член 9 от Примерната данъчна конвенция на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР). ОИСР е издала насоки¹ за прилагането на принципа на сделката между несвързани лица за оценка на трансферното ценообразуване между свързани предприятия.
2. В рамките на Европейския съюз (ЕС) принципът на сделката между несвързани лица и съответните насоки на ОИСР са приети и прилагани от всички държави-членки. Въпреки това тълкуването и прилагането на насоките на ОИСР се различават в отделните държави. Различаващите се тълкувания може да доведат до несигурност за данъкоплатците и да повлияят отрицателно на функционирането на вътрешния пазар, доколкото едни и същи печалби би могло да бъдат обложени два пъти — двойно данъчно облагане.
3. Бързото и ефективно премахване на всяко двойно данъчно облагане, дължащо се на корекции на трансферни цени или на различно тълкуване на насоките на ОИСР, е основен проблем за решаване в рамките на вътрешния пазар. Поради това през 1990 г. всички държави-членки на ЕС приеха една многостранна Конвенция за премахването на двойното данъчно облагане във връзка с корекцията на печалби на свързани предприятия (наричана „Арбитражната конвенция“)².
4. Съвместният форум на ЕС по трансферното ценообразуване (СФТЦ), който представлява експертна група, бе създаден от Комисията през октомври 2002 г. вследствие на едно съобщение на Комисията, издадено през 2001 г.³ Задачата на СФТЦ е да открива прагматични решения на проблемите, произтичащи от прилагането на принципа на сделката между несвързани лица, и да осигурява премахването на всяко двойно данъчно облагане, което може да възникне.
5. Комисията три пъти е представяла доклади за дейността на СФТЦ в три свои съобщения. С първото съобщение⁴ бе представен един Правилник⁵ за

¹ „Transfer pricing guidelines for multinational enterprises and tax administrations“ („Насоки за многонационалните предприятия и данъчните администрации във връзка с трансферното ценообразуване“).

² ОВ L/1990/225, 20.8.1990 г. — Конвенция 90/436/ЕИО.

³ „Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент и Икономическия и социален комитет: „Към вътрешен пазар без препятствия — Стратегия за осигуряване на консолидирана данъчна основа на приходните данъци за предприятията за дейността им в целия ЕС“, СОМ(2001) 582 окончателен, 23.10.2001 г.

⁴ ОВ С/2004/122, 30.4. 2004 г., стр. 45.

⁵ ОВ С/2006/176, 28.7.2006 г., стр. 8.

прилагане на Арбитражната конвенция, чиято цел бе да се осигури по-ефективното ѝ действие. Във второто съобщение⁶ бе представен един Правилник⁷ относно изискванията за документацията за трансферното ценообразуване в рамките на ЕС — т.нар. документация на ЕС за трансферното ценообразуване. Целта на Правилника относно документацията на ЕС за трансферното ценообразуване бе да се осигури последователен подход чрез определяне на вида на документацията, която държавите-членки следва да изискват и приемат за целите на собствените си правила относно трансферното ценообразуване. В третото съобщение⁸ бяха представени насоки за предварителните споразумения за ценообразуване в рамките на ЕС. Предварителните споразумения за ценообразуване се смятат за ефективно средство за избягване на спорове, защото чрез тях предварително се определят безспорните положения във връзка с методологията на трансферното ценообразуване.

6. В настоящото четвърто съобщение се съдържа доклад за дейността на СФТЦ през последните две години, а в приложението е представен преразгледаният Правилник за прилагането на Арбитражната конвенция. В резултат на проведеното наблюдение на прилагането на действащия понастоящем правилник бе установено, че е трудно да се изпълни целта за разрешаване на случаите в определения в правилника срок от три години и че има необходимост от допълнителна работа за изясняване на процедурата, за да бъде подпомогнато разрешаването на случаите в срока от три години. Поради това се предлагат няколко изменения с цел внасяне на необходимата яснота по конкретни разпоредби от Арбитражната конвенция.

2. ДЕЙНОСТТА НА СЪВМЕСТНИЯ ФОРУМ НА ЕС ПО ТРАНСФЕРНОТО ЦЕНООБРАЗУВАНЕ ПРЕЗ ПЕРИОДА ОТ МАРТ 2007 Г. ДО МАРТ 2009 Г.

7. През този период СФТЦ изготви два доклада: първият доклад бе свързан със санкциите и трансферното ценообразуване и бе приет единодушно, а вторият се отнасяше до тълкуването на някои разпоредби от Арбитражната конвенция и бе приет от част от членовете на Форума с особено мнение по отношение на слабата капитализация. Тези доклади се издават под формата на работни документи на службите на Комисията с настоящото съобщение. Препоръките на СФТЦ, съдържащи се в неговия Доклад относно тълкуването на някои разпоредби от Арбитражната конвенция, бяха включени в преразгледания Правилник за прилагането на Арбитражната конвенция, приложен към настоящото съобщение.

2.1. Заключение на СФТЦ относно санкциите и трансферното ценообразуване

8. Въпросът за санкциите бе признат като важен проблем за многонационалните предприятия в първата работна програма на СФТЦ. Този въпрос бе разглеждан от СФТЦ два пъти: когато един член на Форума, професор Маисто, извърши проучване, за да направи по-добра оценка на налагането на санкции от

⁶ ОВ С/2006/49, 28.2.2006 г., стр. 23.

⁷ ОВ С/2006/176, 28.7.2006 г., стр. 1.

⁸ СОМ(2007) 71 окончателен, 28.2.2007 г.

държавите-членки на ЕС, и когато СФТЦ обсъждаше изискванията за документацията за трансферното ценообразуване.

9. При разглеждането на въпроса бе потвърдено, че държавите-членки на ЕС имат правила, чиято цел е да се наложи на данъкоплатците да спазват националното данъчно законодателство. Тези правила се различават много в отделните държави-членки. В областта на трансферното ценообразуване санкции обикновено се налагат за неспазване на изискванията за документацията за трансферното ценообразуване, за неосъществяване на съдействие от данъкоплатец и за деклариране на по-ниски печалби.
10. Санкциите могат да бъдат или под формата на парични санкции с възпиращ ефект, например допълнителна такса или допълнителен данък, наложени вследствие на плащането на по-нисък данък, или под формата на други мерки, например обръщане на отговорността за доказване от проверяващия орган към проверяваното лице, когато даден данъкоплатец не е действал добросъвестно.
11. Санкциите следва винаги да се различават от лихвата за просрочено плащане на данъка, която се налага за компенсиране на намаляването на стойността на парите във времето.
12. Що се отнася до санкциите, свързани с документацията за трансферното ценообразуване, според СФТЦ въпросът вече е разгледан в Правилника относно документацията за трансферното ценообразуване, в който са направени следните препоръки:

„Държавите-членки следва да не налагат санкции, свързани с документацията, когато данъкоплатците спазват добросъвестно, по разумен начин и в разумни срокове изискванията за стандартизираната и последователно водена документация, описана в приложението, или националните изисквания на държавата-членка към документацията, и правилно използват своята документация, за да определят трансферните си цени на принципа на сделката между несвързани лица.

...

На данъкоплатците не се налагат санкции за неосъществяване на съдействие, когато се съгласят да приемат подхода на ЕС за документацията за трансферното ценообразуване и при конкретно искане или по време на данъчна проверка предоставят по разумен начин и в разумен срок допълнителна информация и документи, надхвърлящи изискванията на ЕС за документацията за трансферното ценообразуване, посочени в параграф 18.“

13. Отчитайки факта, че налагането на санкции е в сферата на националното право и че като цяло държавите-членки на ЕС нямат отделни режими за санкциониране във връзка с корекциите на трансферните цени, СФТЦ отбелязва, че взаимовръзката между трансферното ценообразуване и санкциите е въпрос, който трябва да бъде решен в рамките на действащите режими на държавите-членки за санкциониране.
14. Все пак СФТЦ постигна съгласие по още три заключения:

- а) По отношение на санкциите, свързани с корекциите на трансферните цени, СФТЦ признава, че трансферното ценообразуване не е точна наука; обикновено има широка гама възможности за установяване на цената, която би била постигната при сделка между несвързани лица. Поради това не е целесъобразно данъчните администрации да налагат автоматично санкция, без да отчитат фактите по случая, само въз основа на това, което се оказва неправилно трансферно ценообразуване.
- б) По отношение на отмяната или смекчаването на санкциите в случай на процедура за взаимно съгласие по спогодба за избягване на двойното данъчно облагане или процедура по Арбитражната конвенция: на практика санкциите обикновено биват намалени или отменени при преразглеждането на споразумение, сключено първоначално между данъкоплатеца и данъчната администрация, или при споразумение между данъчните администрации, които участват в процедурата за взаимно съгласие или в процедурата по Арбитражната конвенция за намаляване на корекцията на трансферните цени. СФТЦ счете за целесъобразно да подчертае отново, че санкцията следва да бъде намалявана пропорционално на намалението на корекцията. Това би снизило санкцията до размер, който съответства на крайните одобрени трансферни цени. Все пак това няма непременно да важи в случаите на наказателни санкции или санкции, които се смятат за тежки съгласно Арбитражната конвенция.
- в) Последното заключение на СФТЦ е, че по отношение на Арбитражната конвенция и възможността да се отказва достъп до нея при тежка санкция въпросът следва да бъде разгледан в доклада за прилагането на Арбитражната конвенция (вж. точка 2.2, параграф 17).

2.2. Заключение на СФТЦ относно тълкуването на някои разпоредби от Арбитражната конвенция

- 15. Целта на първия правилник бе осигуряването на по-ефективно и еднакво прилагане на Арбитражната конвенция от всички държави-членки на ЕС и определянето на процедури, които да дадат възможност за постигане на успешен и своевременно напредък на различните етапи от прилагането на Арбитражната конвенция. Правилникът съдържа и една препоръка към държавите-членки на ЕС относно временното прекратяване на събирането на данъци по време на процедурите за разрешаване на международни спорове.
- 16. Въз основа на практическия опит, натрупан от приемането на първия правилник през 2004 г. насам, членовете на СФТЦ бяха на мнение, че едно общо виждане за тълкуването на някои разпоредби може да се окаже полезно. Конкретните определени теми бяха: тежките санкции; обхватът на Арбитражната конвенция (триъгълните случаи на трансферно ценообразуване и слаба капитализация); лихвите, които данъчните администрации начисляват като вземане от или като задължение към данъкоплатците в случаите, решавани съгласно Арбитражната конвенция; действието на Арбитражната конвенция (разпоредбите за крайния срок за създаване на консултативната комисия, критериите за установяването на независимостта на независимите лица, които ще бъдат членове на комисията); датата, от която даден случай е

допустим за разглеждане съгласно Арбитражната конвенция; взаимодействието между Арбитражната конвенция и националните процедури за решаване на спорове.

17. Темата за тежките санкции (член 8, параграф 1 от Арбитражната конвенция) — случаите, в които може да бъде отказан достъп до Арбитражната конвенция, когато данъкоплатецът подлежи на тежка санкция — също бе обсъдена от СФТЦ. Този член се допълва от едностранните декларации на държавите-членки, в които те обясняват кои санкции смятат за тежки. Сега някои държави-членки признават, че в едностранните им декларации не се описват санкциите, които следва да се смятат за тежки. Освен това от 1995 г. насам данъчните администрации са натрупали повече опит в споровете във връзка с трансферни цени и на практика достъп до Арбитражната конвенция е бил отказван в много малко случаи. Поради това СФТЦ направи заключението, че тежки санкции следва да се налагат само в изключителни случаи като случаите на измама и прикани държавите-членки да отразят по-добре това заключение в едностранните си декларации.
18. СФТЦ проучи до каква степен случаите на „слаба капитализация“ влизат в обхвата на Арбитражната конвенция. Единодушно бе мнението, че корекциите на лихвения процент по заеми между свързани предприятия влизат в обхвата на конвенцията. Различни възгледи бяха изразени обаче от членовете на данъчните администрации по конкретния въпрос дали в обхвата на конвенцията влизат и корекциите на размера на заема, а това на свой ред води до по-общи въпроси относно общия капацитет за поемане на задължения по заеми. Този въпрос е особено чувствителен, ако се приеме, че корекциите на печалбите във връзка със слабата капитализация се дължат на прилагането на правилата на държавите-членки на ЕС за борба с измамите, а не на техните правила за спазване на принципа на сделката между несвързани лица, за което свидетелства броят на особените мнения във връзка с правилата за борба с измамите, изразени по отношение на препоръката на СФТЦ.
19. Огромното мнозинство от държавите-членки направиха заключението, че слабата капитализация влиза в обхвата на Арбитражната конвенция, защото в нея ясно се споменават „условията, ... поставени или наложени между двете предприятия в търговските или финансовите им отношения“. Следователно в обхвата на Арбитражната конвенция влизат всички корекции, които са свързани с условията, поставени или наложени по отношение на лихвените проценти, с размера на заема и с капацитета за поемане на задължения по заеми. Много държави-членки, макар и малцинство, не се съгласиха с това заключение, изтъквайки, че правилата за борба с измамите и прилагането на принципа на сделката между несвързани лица спрямо една финансова сделка са различни понятия и че поради това корекциите, свързани с размера на заема и с капацитета за поемане на задължения по заеми, не влизат в обхвата на Арбитражната конвенция.
20. Становището на Комисията, основаващо се на текста на Арбитражната конвенция, е, че член 4, параграф 1 е достатъчно общ, за да обхване всички аспекти на правилата за слабата капитализация, независимо дали във връзка с лихвения процент или размера на заема, тъй като всички тези аспекти в крайна сметка се отразяват на печалбите на свързаните предприятия.

21. Може да се отбележи, че Съдът на Европейските общности (СЕО) също се позовава на посочените различни аспекти на слабата капитализация, когато прилага принципа на сделката между несвързани лица⁹. Що се отнася конкретно до корекциите, дължащи се изцяло или отчасти на прилагането на национални правила за борба с измамите, само в случаи с международно участие, Комисията заключава — въз основа на скорошната съдебна практика на СЕО и след като вече частично бе разгледала въпроса в своето Съобщение относно мерките за борба с измамите¹⁰ — че тези корекции следва да бъдат ограничени до сделките, които изцяло или отчасти представляват напълно изкуствено споразумение. Освен това целта на правилото следва да бъде само определяне на правилната цена по сделката.
22. Тъй като Арбитражната конвенция се отнася до корекциите, свързани с прилагането на принципа на сделката между несвързани лица, следва да няма причина конвенцията да не се прилага при горепосочените обстоятелства. Поради това Комисията насърчава всички данъчни администрации да приемат това тълкуване, за да осигурят възможно най-широк достъп до ползите от процедурата по Арбитражната конвенция.
23. Форумът преразгледа прилагането на действащата Арбитражна конвенция и правилника за прилагането ѝ спрямо случаите на двойно данъчно облагане, дължащо се на участието в дадена сделка на страни от повече от две държави-членки на ЕС. При проучването на въпроса имаше нужда от съгласувано определение на вида на съответния случай; съгласие бе постигнато по следното определение: *триъгълен случай е случай, в който две държави-членки, участващи в процедура за взаимно съгласие, не могат напълно да разрешат проблем с двойно данъчно облагане, дължащо се на трансферно ценообразуване, при прилагането на принципа на сделката между несвързани лица, защото свързано предприятие — съгласно определението в Арбитражната конвенция — е разположено в трета държава-членка и идентифицирано и от двата компетентни органа от ЕС (доказателствата се основават на сравнителен анализ, включващ функционален анализ, и други свързани със случая факти), е имало значително влияние при формирането на резултат, несъответстващ на принципа на сделката между несвързани лица, от поредица от сделки или търговски/финансови отношения, и който е признат за триъгълен от данъкоплатеца, който е обект на двойно данъчно облагане и иска процедура за взаимно съгласие.*
24. СФТЦ постигна съгласие, че свързаните с трансферното ценообразуване спорове в триъгълните случаи, включващи само компетентни органи от ЕС, влизат в обхвата на Арбитражната конвенция. Форумът проучи също така какви практически насоки би могло да се дадат, за да се улесни разрешаването на такива случаи.
25. Отчитайки съдържащата се в първия правилник препоръка да се прекратява временно събирането на данъци по време на процедурата за взаимно съгласие, СФТЦ проучи възможността временно да не се начисляват лихви по време на

⁹ Вж. по-конкретно параграф 81 от делото *Thin Cap GL*, C-524/04 от 13.3.2007 г.
¹⁰ ОВ С/2008/106, 26.4.2008 г., стр. 13.

процедурата. Всички данъчни администрации биха могли да се съгласят, че данъкоплатците следва да не бъдат ощетявани от съществуването на различни подходи към начисляването на лихви и възстановявания за времето, което е необходимо за завършването на процедурата за взаимно съгласие. Поради това СФТЦ препоръча държавите-членки да прилагат един от следните подходи: 1) да се разрешава събирането на данъци и възстановяването им без лихва; 2) да се разрешава събирането на данъци и възстановяването им с лихва; 3) всеки случай да се разглежда поотделно по отношение на начисляването или възстановяването на лихви (евентуално по време на процедурата за взаимно съгласие). Обсъждайки и приемайки най-подходящия подход от възможните три варианта, компетентните органи имат възможност да предотвратяват неблагоприятните последици за данъкоплатеца, които биха могли да възникнат от различните подходи към начисляването на лихва по време на преговорите по процедурата за взаимно съгласие. Комисията насърчава възприемането на горепосочения начин на действие.

26. Предназначението на Арбитражната конвенция е да се улесни разрешаването на споровете в срок от три години. От статистическите данни¹¹ става видно, че в твърде много случаи срокът за разрешаване на споровете надхвърля три години. Липсата на ясен краен срок за съставянето на консултативната комисия в член 7, параграф 1 бе определена като съществен пропуск в процедурата по Арбитражната конвенция. За да бъде преодолян този проблем, СФТЦ изрази съгласие, че консултативната комисия следва да се създава не по-късно от шест месеца след изтичането на първоначалния етап от процедурата по Арбитражната конвенция съгласно член 7 от нея.
27. Друго затруднение, което води до забавяне, е постигането на съгласие по въпроса дали дадено „независимо лице“, определено за член на консултативна комисия, е наистина независимо. Членовете на СФТЦ се договориха, че за целта би било полезно да се използва стандартизирана декларация. С известието ще се изисква независимите лица, избрани за членове на комисията, да подписват една декларация, с която приемат избора, и една декларация, с която обявяват, че са независими по отношение на конкретния случай. Освен това членовете на СФТЦ се договориха, че не е задължително независимите лица да бъдат граждани на държавата, която ги предлага, нито да пребивават в нея, но трябва да бъдат граждани на някоя от договарящите се държави по Арбитражната конвенция и да пребивават на територията, която попада в обхвата на действие на конвенцията, както е определено в член 16 от нея.
28. Форумът уточни и датата, след която един случай се допуска за разглеждане съгласно Арбитражната конвенция, след като дадена държава стане страна по конвенцията. СФТЦ направи заключението, че даден случай влиза в обхвата на Арбитражната конвенция, когато заявлението е представено в срока по член 6 от Арбитражната конвенция, но след датата на влизане в сила на решението за присъединяване на новите държави-членки към конвенцията, дори ако корекцията се отнася за предходни финансови години.

¹¹ Вж. работния документ на службите на Комисията.

29. СФТЦ направи и разяснения във връзка с член 7 от Арбитражната конвенция и с взаимодействието между процедурата за взаимно съгласие и обжалването по съдебен ред. Всяка държава-членка е предоставила информация, за да се изясни какво е положението в това отношение в нея. Повече информация има в приложение VIII от Доклада на СФТЦ относно тълкуването на някои разпоредби от Арбитражната конвенция.

3. АРБИТРАЖНАТА КОНВЕНЦИЯ И СВЪРЗАНИТЕ С НЕЯ ВЪПРОСИ

30. Що се отнася до ратифицирането на Конвенцията за присъединяването на нови държави-членки към Арбитражната конвенция¹², процедурата бе завършена през 2009 г.
31. На 23 юни 2008 г. Съветът прие решение¹³, с което се разширява обхватът на Арбитражната конвенция, като в него се включват България и Румъния. Решението влезе в сила на 1 юли 2008 г.
32. Днес данъкоплатците в почти всички държави-членки са обхванати от Арбитражната конвенция по отношение на бъдещите им сделки. Повече информация можете да намерите на интернет сайта на Съвета¹⁴.
33. Държавите-членки докладваха и за изпълнението на препоръката за временно прекратяване на събирането на данъци, която бе включена в приетия през 2004 г. правилник. До края на март 2009 г. всички държави-членки бяха потвърдили, че временното прекратяване е възможно или ще бъде възможно. Повече информация има в приложение IX към Доклада на СФТЦ относно тълкуването на някои разпоредби от Арбитражната конвенция. Този въпрос ще трябва да бъде следен допълнително в бъдеще, за да се проучи как се прилага практически препоръката.
34. Годишното проучване на броя на висящите случаи по Арбитражната конвенция на ЕС показва, че броят на случаите на двойно данъчно облагане във връзка с трансферни цени, които са висящи от дълго време, е намалял. Комисията смята, че тази тенденция е една голяма крачка напред.
35. Все пак от таблицата може да се види също така, че броят на новите случаи, свързани с трансферно ценообразуване, не спира да нараства, поради което премахването на двойното данъчно облагане в тези случаи продължава да изисква повече ресурси.

4. СЕГАШНАТА И БЪДЕЩАТА РАБОТНА ПРОГРАМА НА СФТЦ

36. Одобрената през 2007 г. работна програма съдържа следните теми: услуги в рамките на една група дружества, малки и средни предприятия, споразумения

¹² ОВ C/2005/160, 30.6. 2005 г., стр. 1—22.

¹³ ОВ L/2008/174, 3.7.2008 г., стр. 1—5.

¹⁴

http://www.consilium.europa.eu/cms3_Applications/applications/Accords/details.asp?cmsid=297&id=2004119&lang=en&doclang=en

за разпределяне на разходите между свързани дружества и наблюдение на приетите инструменти. През 2008 г. СФТЦ започна да проучва въпроса за услугите в рамките на една група дружества.

37. В бъдеще Форумът ще продължи процеса на наблюдение чрез проучване на изпълнението на Правилника относно документацията за трансферното ценообразуване и на Насоките за предварителните споразумения за ценообразуване. Целта е държавите-членки и представителите на предприятията да представят информация за прилагането на различните инструменти и за произтичащите от това практически проблеми. Следващото проучване ще бъде насочено към Правилника относно документацията за трансферното ценообразуване и ще започне през 2009 г.
38. Що се отнася до Арбитражната конвенция, Комисията отбелязва, че следните въпроси трябва да бъдат обсъдени допълнително: възможността за създаване на постоянен и независим секретариат и взаимодействието между Арбитражната конвенция и член 25.5 от Примерната данъчна конвенция на ОИСР.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЯ НА КОМИСИЯТА

39. Във връзка с работата на СФТЦ през периода от март 2007 г. до март 2009 г. Комисията благодари на членовете на Форума за градивния им принос към прагматичните препоръки за откриване на решения на набелязаните проблеми.
40. Чрез докладите си относно санкциите и Арбитражната конвенция СФТЦ изпълнява една от главните си цели, като допринася за по-доброто прилагане на конвенцията. Комисията отбелязва и голямото значение на приложенията към тези доклади на СФТЦ, които съдържат полезна обща информация.
41. Комисията напълно подкрепя заключенията и предложенията на СФТЦ, изложени в докладите му относно санкциите и трансферното ценообразуване и относно тълкуването на някои разпоредби от Арбитражната конвенция. Въз основа на тези доклади Комисията изготви приложеното предложение за преразгледан Правилник за прилагане на Арбитражната конвенция.
42. Комисията смята, че след като бъдат приети от държавите-членки, включените в предложението преразгледан правилник препоръки ще подобрят ефективността на инструмента и би трябвало да доведат до по-бързо разрешаване на споровете във връзка с трансферно ценообразуване.
43. Ето защо Комисията приканва Съвета да одобри предложението преразгледан Правилник за прилагане на Арбитражната конвенция, а държавите-членки — бързо да въведат новите препоръки в националното си законодателство или в административните си разпоредби. Освен това държавите-членки се приканват да отделят достатъчно ресурси за бързото разрешаване на споровете във връзка с трансферно ценообразуване.
44. Комисията отбелязва, че Правилникът за прилагане на Арбитражната конвенция предвижда процедура за наблюдение, поради което бяха включени препоръки за подобряване на процедурите по конвенцията. Комисията смята,

че увеличението на броя на новите случаи, които се решават съгласно процедурите на Арбитражната конвенция, допринася за ограничаването на двойното данъчно облагане в рамките на вътрешния пазар и свидетелства за нарасналото доверие на данъкоплатците в ефективността на процедурите по конвенцията.

45. Въпреки това Комисията съзнава, че в бъдеще може да има нужда от преразглеждане и актуализиране на правилника с оглед на бъдещото развитие, и ще продължи да наблюдава действието на Арбитражната конвенция, за да бъде готова да предложи евентуално необходимите подобрения, следейки особено тенденцията при разрешаването на случаите и развитието в международната практика за разрешаване на спорове чрез арбитраж.
46. По отношение на споровете във връзка със слабата капитализация Комисията е на мнение, че след като Арбитражната конвенция се отнася до печалбите, произтичащи от търговски и финансови отношения, без да разграничава различните видове печалби, значи всички аспекти на корекциите във връзка със слаба капитализация влизат в обхвата на конвенцията. Комисията отдава дължимото значение на постигнатото съгласие, че лихвените проценти влизат в обхвата на Арбитражната конвенция, но различните тълкувания по въпроса дали размерът на заемите влиза в обхвата ѝ водят до повишаване на бремето във връзка със спазването на разпоредбите и до потенциално двойно данъчно облагане. Ето защо държавите-членки се приканват да обмислят дали да позволят горепосочените аспекти на споровете във връзка със слабата капитализация да се разглеждат съгласно Арбитражната конвенция, за да се премахне двойното данъчно облагане.
47. Държавите-членки се приканват също така да изменят едностранните си декларации за определяне на понятието „тежка санкция“, за да го стеснят и да отразят по-добре препоръката на Форума тежка санкция да се налага само в изключителни случаи като измама.
48. Държавите-членки се приканват на всеки две години да представят на Комисията доклади с информация за мерките, които предприемат за изпълнение на преразгледания правилник, и за прилагането му в практиката. Въз основа на тези доклади Комисията периодично ще преразглежда правилника.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРОЕКТ НА ПРЕРАЗГЛЕДАН ПРАВИЛНИК ЗА ЕФЕКТИВНОТО ПРИЛАГАНЕ НА КОНВЕНЦИЯТА ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ ВЪВ ВРЪЗКА С КОРЕКЦИЯТА НА ПЕЧАЛБИ НА СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ, ЗАСЕДАВАЩИ В СЪВЕТА

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД Конвенцията от 23 юли 1990 г. за премахването на двойното данъчно облагане във връзка с корекцията на печалби на свързани предприятия („Арбитражната конвенция“),

КАТО ОТЧИТАТ необходимостта — както за държавите-членки, така и за данъкоплатците — от по-подробни правила за ефективно прилагане на горепосочената конвенция,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ Съобщението на Комисията от ХХХ относно дейността на Съвместния форум на ЕС по трансферното ценообразуване през периода март 2007 г. — март 2009 г., основаващо се на докладите на СФТЦ относно санкциите и трансферното ценообразуване и относно тълкуването на някои разпоредби от Арбитражната конвенция,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ, че Правилникът за ефективното прилагане на Арбитражната конвенция представлява политически ангажимент и не засяга правата и задълженията на държавите-членки или съответните сфери на компетентност на държавите-членки и Общността съгласно Договора,

КАТО ОТЧИТАТ, че прилагането на настоящия правилник следва да не възпрепятства търсенето на решения на по-глобално равнище,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ заключенията от доклада на СФТЦ относно санкциите,

ПРИЕМАТ СЛЕДНИЯ ПРЕРАЗГЛЕДАН ПРАВИЛНИК:

Без да засяга съответните сфери на компетентност на държавите-членки и Общността, настоящият преразгледан правилник се отнася до прилагането на Арбитражната конвенция и до някои въпроси, свързани с процедурата за взаимно съгласие по спогодбите между държавите-членки за избягване на двойното данъчно облагане.

1. Обхват на Арбитражната конвенция

1.1 Триъгълни случаи на трансферно ценообразуване в ЕС

а) За целите на настоящия правилник триъгълен случай на трансферно ценообразуване в ЕС е случай, в който на първия етап от процедурата по Арбитражната конвенция два компетентни органа от ЕС не могат да напълно

разрешат въпрос, свързан с двойно данъчно облагане в случай на трансферно ценообразуване при прилагането на принципа на сделката между несвързани лица, защото свързано предприятие, разположено в една или повече други държави-членки и идентифицирано и от двата компетентни органа от ЕС (доказателствата се основават на сравнителен анализ, включващ функционален анализ, и други свързани със случая факти), е имало значително влияние при формирането на резултат, несъответстващ на принципа на сделката между несвързани лица, от поредица от сделки или търговски/финансови отношения, и който е признат за триъгълен от данъкоплатеца, който е обект на двойно данъчно облагане и е поискал в случая да се приложат разпоредбите на Арбитражната конвенция.

б) В обхвата на Арбитражната конвенция се включват всички сделки в ЕС, които са част от триъгълни случаи между държавите-членки.

1.2 Слаба капитализация

В Арбитражната конвенция ясно се посочват печалбите, произтичащи от търговски и финансови отношения, но не се прави разграничение между конкретните видове печалби. Следователно трябва да се приеме, че корекциите на печалби, които произтичат от финансови отношения, включително заеми и условията по тях, и се основават на принципа на сделката между несвързани лица, влизат в обхвата на Арбитражната конвенция.

2. Допустимост на даден случай

Въз основа на член 18 от Арбитражната конвенция на държавите-членки се препоръчва да приемат, че даден случай влиза в обхвата на Арбитражната конвенция, когато искането е представено своевременно след датата на влизане в сила на решението за присъединяване на новите държави-членки към Арбитражната конвенция, дори ако корекцията се отнася за предходни финансови години.

3. Тежки санкции

Тъй като член 8, параграф 1 предвижда гъвкавост при отказите за достъп до Арбитражната конвенция поради налагането на тежка санкция и като се има предвид натрупаният от 1995 г. насам практически опит, на държавите-членки се препоръчва да изяснят или преразгледат своите едностранни декларации в приложението към Арбитражната конвенция, за да посочат по-ясно, че тежка санкция следва да се налага само в изключителни случаи като измами.

4. Началото на тригодишния срок (за подаване на искане съгласно член 6, параграф 1 от Арбитражната конвенция)

За начало на тригодишния срок се приема датата на „първия акт за установяване на данъчни задължения или еквивалентен документ, в резултат на който възниква или може да възникне двойно данъчно облагане по смисъла на член 1, например в резултат на корекция във връзка с трансферно ценообразуване“.

По отношение на случаите на трансферно ценообразуване на държавите-членки се препоръчва да прилагат това определение и за установяването на тригодишния срок, предвиден в член 25.1 от Примерната данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала и прилаган в спогодбите между държавите-членки на ЕС за избягване на двойното данъчно облагане.

5. Началото на двугодишния срок (член 7, параграф 1 от Арбитражната конвенция)

- i) За целите на член 7, параграф 1 от Арбитражната конвенция даден случай ще се смята за отнесен до съответния компетентен орган съгласно член 6, параграф 1, когато данькоплатецът представи следното:
 - а) идентификационните данни (като наименование, адрес, данъчен идентификационен номер) на предприятието на договарящата се държава, което представя искането си, и на другите страни по съответните сделки;
 - б) подробно описание на значимите факти и обстоятелства по случая (включително подробни сведения за отношенията между предприятието и другите страни по съответните сделки);
 - в) определяне на съответните данъчни периоди;
 - г) копия на актовете за установяване на данъчните задължения, на доклада за данъчната проверка или на еквивалентен документ, в резултат на които/който възниква предполагаемото двойно данъчно облагане;
 - д) подробни сведения за всички процедури за обжалване или оспорване, започнати от предприятието или от другите страни по съответните сделки, и за всички съдебни решения във връзка със случая;
 - е) причините, поради които предприятието смята, че не са спазени изложените в член 4 от Арбитражната конвенция принципи;
 - ж) декларация, че предприятието ще отговаря възможно най-пълно и бързо на всички разумни и целесъобразни искания на всеки компетентен орган и ще предоставя на компетентните органи необходимата документация; както и
 - з) всякаква специална допълнителна информация, поискана от компетентния орган в срок от два месеца от получаването на искането на данькоплатеца.
- ii) Двугодишният срок започва от по-късната от следните дати:
 - а) датата на акта за установяване на данъчните задължения, например на окончателното решение на данъчната администрация относно допълнителния доход или на еквивалентен документ;

- б) датата, на която компетентният орган получава искането и минималната информация съгласно точка 5, подточка i).

6. Процедури за взаимно съгласие съгласно Арбитражната конвенция

6.1 Общи разпоредби

- а) Принципът на сделката между несвързани лица трябва да се прилага съгласно препоръките на ОИСР независимо от непосредствените данъчни последици за която и да е от договарящите се страни по Арбитражната конвенция.
- б) Случаите трябва да се разрешават възможно най-бързо с оглед на сложността на проблемите в съответния случай.
- в) Трябва да се вземат предвид всички целесъобразни средства за постигане на взаимно съгласие възможно най-бързо, включително срещите на живо; когато това е целесъобразно, предприятието трябва да бъде поканено да направи представяне пред съответния компетентен орган.
- г) Предвид на разпоредбите на настоящия правилник взаимно съгласие следва да бъде постигнато в срок от две години от датата, на която случаят е бил отнесен за първи път до един от компетентните органи съгласно точка 5, подточка ii) от настоящия правилник. Въпреки това в някои случаи (например при очаквано скорошно разрешаване на случая, при особено сложни сделки или при триъгълни случаи) може да се окаже целесъобразно да се приложи член 7, параграф 4 (предвиждащ удължаване на сроковете), за да се договори малко удължаване на срока.
- д) Процедурата за взаимно съгласие следва да не налага нецелесъобразни или прекомерни разходи за спазването ѝ на лицето, което подава искане за нея, или на което и да е друго лице, свързано със случая.

6.2 Триъгълни случаи на трансферно ценообразуване в ЕС

- а) Веднага щом компетентните органи на договарящите се държави постигнат съгласие, че разглежданият случай трябва да се смята за триъгълен случай за ЕС, те следва веднага да поканят другия компетентен орган или другите компетентни органи от ЕС да вземат участие в процедурите и обсъжданията като наблюдатели или като активни заинтересовани страни и да решат заедно кой подход предпочитат. Съответно цялата информация следва да се споделя с другия или другите компетентни органи от ЕС, например чрез обмен на данни. Другият или другите компетентни органи следва да бъдат приканени да признаят фактическото или възможното участие на „своя“ данъкоплатец.
- б) Компетентните органи, които участват в разрешаването на въпроса с двойното данъчно облагане при триъгълни случаи в ЕС съгласно Арбитражната конвенция, може да възприемат един от следните подходи:

1. Компетентните органи може да решат да възприемат многостранен подход (незабавно и пълно участие на всички свързани със случая компетентни органи); или
2. Компетентните органи може да решат да открият двустранна процедура, двете страни по която са компетентните органи, идентифицирали (въз основа на сравнителен анализ, включващ функционален анализ, и други свързани с това факти) свързаното предприятие, разположено в друга държава-членка, което е имало съществено влияние за формирането на резултат, несъответстващ на принципа на сделката между несвързани лица, от съответната поредица от сделки или търговски/финансови отношения, и следва да поканят другия или другите компетентни органи от ЕС да участват като наблюдатели в обсъжданията по процедурата за взаимно съгласие; или
3. Компетентните органи може да решат да открият няколко успоредни двустранни процедури и следва да поканят другия или другите компетентни органи от ЕС да участват като наблюдатели в съответните обсъждания по процедурата за взаимно съгласие.

Препоръчва се държавите-членки да използват многостранна процедура за разрешаването на такива случаи, свързани с двойно данъчно облагане. Това обаче трябва да става със съгласието на всички компетентни органи въз основа на конкретните факти и обстоятелства по случая. Ако не е възможно да се възприеме многостранен подход и бъдат открити две (или повече) двустранни процедури, всички съответни компетентни органи следва да участват на първия етап от процедурата по Арбитражната конвенция или като договарящи се държави в първоначалното прилагане на конвенцията, или като наблюдатели.

- в) Статутът на наблюдател на даден орган може да се промени на статут на заинтересована страна в зависимост от развитието на обсъжданията и представените данни. Ако другият или другите компетентни органи искат да участват на втория етап (арбитраж), те трябва да станат заинтересовани страни.

Фактът, че другият или другите компетентни органи от ЕС остават само наблюдатели през цялото време на обсъжданията, не се отразява върху прилагането на разпоредбите на Арбитражната конвенция (например по въпросите за сроковете и процедурите).

Участието като наблюдател не обвързва другия или другите компетентни органи по отношение на крайния резултат от процедурата по Арбитражната конвенция.

В рамките на процедурата обменът на информация трябва винаги да бъде съобразен с обичайните законови и административни изисквания и процедури.

- г) Данъкоплатецът или данъкоплатците следва възможно най-бързо да уведомят съответната данъчна администрация или администрации, че в случая би могло да се включи друга страна или страни от друга или други държави-членки. След посоченото уведомление следва своевременно да се представят всички съответни факти и документи. Този подход не само ще доведе до по-бързо разрешаване на случая, но и ще спомогне да се избягва невъзможността случаи, свързани с двойно данъчно облагане, да се разрешават поради различни процедурни срокове в държавите-членки.

6.3 Практическо функциониране и прозрачност

- а) За да се минимизират разходите и забавянето, свързани с преводите, процедурата за взаимно съгласие – по-специално обменът на официални становища — следва да се води на общ работен език или по такъв начин, който би довел до същия резултат, ако компетентните органи могат да постигнат съгласие на двустранна (или многостранна) основа.
- б) Предприятието, поискала процедура за взаимно съгласие, трябва да бъде информирано от компетентния орган, пред когото е подало искането си, за всичко съществено, което се случва по време на процедурата и го засяга.
- в) Поверителността на информацията за всяко лице, което е защитено съгласно двустранна данъчна спогодба или съгласно законодателството на дадена договаряща се държава, трябва да бъде гарантирана.
- г) Компетентният орган потвърждава приемането на всяко искане от данъкоплатец за откриване на процедура за взаимно съгласие в срок от един месец от получаването на искането и същевременно уведомява за това компетентните органи на другите договарящи се държави, които са свързани със случая, като прилага копие от искането на данъкоплатеца.
- д) Ако компетентният орган смята, че предприятието не е представило минималната информация, необходима за откриване на процедура за взаимно съгласие съгласно точка 5, подточка i), в срок от два месеца той приканва предприятието да представи конкретната допълнителна информация, от която има нужда.
- е) Договарящите се държави гарантират, че компетентният орган ще отговори на предприятието, подало искане, под една от следните форми:
- i) ако компетентният орган не смята, че печалбите на предприятието са включени или вероятно ще бъдат включени в печалбите на предприятие от друга договаряща се държава, той информира предприятието за съмненията си и го приканва да представи допълнителни забележки по случая;
- ii) ако компетентният орган намира, че искането е добре обосновано, и може сам да стигне до задоволително решение, той уведомява предприятието за това и възможно най-бързо прави необходимите

корекции или разрешава съответните облекчения, които намира за основателни;

- iii) ако компетентният орган смята, че искането е добре обосновано, но не може сам да намери задоволително решение, той уведомява предприятието, че ще се постарее да разреши случая по взаимно съгласие с компетентния орган на друга от свързаните със случая договарящи се държави.
- ж) Ако даден компетентен орган смята, че искането е добре обосновано, той следва да открие процедура за взаимно съгласие, като уведоми компетентния орган на другата или другите договарящи се държави за решението си и приложи копие от информацията по точка 5, подточка i) от настоящия правилник. Същевременно той уведомява лицето, което иска прилагане на Арбитражната конвенция, че е открил процедурата за взаимно съгласие. Компетентният орган, откриващ процедурата за взаимно съгласие, уведомява също така — въз основа на информацията, с която разполага — компетентния орган на другата или другите договарящи се държави и подалото искането лице дали случаят е бил представен в срока по член 6, параграф 1 от Арбитражната конвенция, и ги информира за началото на двугодишния срок по член 7, параграф 1 от Арбитражната конвенция.

6.4 Обмен на официални становища

- а) Договарящите се държави гарантират, че когато се открие процедура за взаимно съгласие, компетентният орган на държавата, в която е издаден или предстои да бъде издаден актът за установяване на данъчното задължение (т.е. окончателно решение на данъчната администрация относно доходите или еквивалентен документ), съдържащ корекция, която води или вероятно ще доведе до двойно данъчно облагане по смисъла на член 1 от Арбитражната конвенция, изпраща официално становище на компетентните органи на другите свързани със случая договарящи се държави, в което излага:
- i) случая, отнесен до компетентния орган от лицето, подало искането;
 - ii) мнението си за основателността на искането, по-конкретно причините, поради които смята, че е възникнало или вероятно ще възникне двойно данъчно облагане;
 - iii) възможните начини за разрешаване на случая с цел премахване на двойното данъчно облагане, както и подробно обяснение на предложението.
- б) Официалното становище трябва да съдържа подробна обосновка на акта за установяване на данъчното задължение или корекцията и да бъде придружен от основните документи, подкрепящи становището на компетентния орган, и от списък на всички други документи, използвани при корекцията.

- в) Официалното становище се изпраща на компетентните органи на другите свързани със случая договарящи се държави възможно най-бързо, като се отчита сложността на конкретния случай, но не по-късно от четири месеца от по-късната от следните дати:
- i) датата на акта за установяване на данъчните задължения, т.е. на окончателното решение на данъчната администрация относно допълнителния доход или на еквивалентен документ;
 - ii) датата, на която компетентният орган получава искането и минималната информация съгласно точка 5, подточка i).
- г) Договарящите се държави гарантират, че когато компетентният орган на дадена държава, в която не е издаден или не предстои да бъде издаден актът за установяване на данъчно задължение или еквивалентен документ, който води или вероятно ще доведе до двойно данъчно облагане по смисъла на член 1 от Арбитражната конвенция, например поради корекция във връзка с трансферно ценообразуване, получи официално становище от друг компетентен орган, той ще отговори възможно най-бързо, като се отчита сложността на конкретния случай, но не по-късно от шест месеца след получаването на официалното становище.
- д) Отговорът следва да бъде под една от следните две форми:
- i) ако компетентният орган смята, че е възникнало или вероятно ще възникне двойно данъчно облагане, и е съгласен с предложеното в официалното становище решение, той уведомява за това другия или другите компетентни органи и възможно най-бързо прави необходимите корекции или разрешава съответното облекчение;
 - ii) ако компетентният орган не смята, че е възникнало или вероятно ще възникне двойно данъчно облагане, или не е съгласен с предложеното в официалното становище решение, той изпраща на другия или другите компетентни органи ответно официално становище, в което излага основанията си и предлага примерен график за разглеждане на случая, като се отчита сложността му. В предложението при необходимост се посочва дата за среща на живо, която следва да се проведе в срок от 18 месеца от по-късната от следните дати:
 - aa) датата на акта за установяване на данъчните задължения, т.е. на окончателното решение на данъчната администрация относно допълнителния доход или на еквивалентен документ;
 - bb) датата, на която компетентният орган получава искането и минималната информация съгласно точка 5, подточка i).
- е) Договарящите се държави предприемат всякакви целесъобразни мерки, за да ускорят всички процедури, когато това е възможно. Във връзка с това договарящите се държави следва да предвидят организирането на редовни

срещи на живо — най-малко веднъж годишно — между съответните компетентни органи за обсъждане на незавършените процедури (при условие, че броят на случаите оправдава организирането на такива редовни срещи).

6.5 Спогодби за избягване на двойното данъчно облагане между държавите-членки

По отношение на случаите на трансферно ценообразуване на държавите-членки се препоръчва да прилагат разпоредбите на точки 1—3 и спрямо процедурите за взаимно съгласие, откривани съгласно член 25, параграф 1 от Примерната конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, прилагани в спогодбите между държавите-членки за избягване на двойното данъчно облагане.

7. Процедури по време на втория етап от прилагането на Арбитражната конвенция

7.1 Списък на независимите лица

- а) Всички договарящи се държави поемат ангажимента да съобщят незабавно на Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз имената на петте отговарящи на условията независими лица, които може да бъдат избирани за членове на консултативната комисия съгласно член 7, параграф 1 от Арбитражната конвенция, и трябва при същите условия да го уведомяват за всяка промяна в списъка.
- б) Когато съобщават имената на петте независими лица на Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз, договарящите се държави прилагат биография на лицата, в която наред с другото се описва и опитът им в областта на правото, данъчното облагане и особено на трансферното ценообразуване.
- в) Договарящите се държави може също така да отбележат кои лица от списъка им с независими лица отговарят на изискванията за избор на председател.
- г) Генералният секретар на Съвета трябва всяка година да иска от договарящите се държави да потвърждават имената на обявените от тях независими лица и/или да обявяват заместниците им.
- д) Общият списък на всички независими лица се публикува на интернет сайта на Съвета.
- е) Не е задължително независимите лица да бъдат граждани на избраната ги държава или да пребивават в нея, но трябва да бъдат граждани на някоя от договарящите се държави и да пребивават на територията, спрямо която се прилага Арбитражната конвенция.
- ж) На компетентните органи се препоръчва да изготвят съгласувана декларация за приемане на избора и декларация за независимост за конкретния случай, които се подписват от избраните независими лица.

7.2 Създаване на консултативната комисия

- а) Освен ако заинтересованите договарящи се държави се споразумеят за друго, договарящата се държава, която е издала или предстои да издаде първия акт за установяване на данъчното задължение (т.е. окончателно решение на данъчната администрация относно доходите или еквивалентен документ), който води или вероятно ще доведе до двойно данъчно облагане по смисъла на член 1 от Арбитражната конвенция, поема инициативата за създаване на консултативната комисия и организира всички нейни заседания със съгласието на другата или другите договарящи се държави.
- б) Компетентните органи следва да създадат консултативната комисия не по-късно от 6 месеца след изтичането на срока по член 7 от Арбитражната конвенция. Когато даден компетентен орган не извърши това, правото да поеме инициативата има друг компетентен орган.
- в) Консултативната комисия обикновено се състои от две независими лица, председател и представители на компетентните органи. При триъгълните случаи, когато консултативната комисия трябва да се създаде съгласно многостранния подход, договарящите се държави трябва да вземат предвид изискванията на член 11, параграф 2 от Арбитражната конвенция, като въведат при необходимост допълнителни процедурни правила, за да гарантират, че консултативната комисия, в т.ч. председателят ѝ, може да приеме становището си с обикновено мнозинство от членовете си.
- г) Консултативната комисия се подпомага от секретариат, материалната база за когото се осигурява от договарящата се държава, поела инициативата за създаването на комисията, освен ако свързаните със случая договарящи се държави се споразумеят за друго. За да бъде осигурена независимостта му, секретариатът трябва да работи под надзора на председателя на консултативната комисия. Членовете на секретариата трябва се подчиняват на разпоредбите за поверителност съгласно член 9, параграф 6 от Арбитражната конвенция.
- д) Мястото, където се провеждат заседанията на консултативната комисия, и мястото, където трябва да бъде представено становището ѝ, може да бъдат определени предварително от компетентните органи на съответните договарящи се държави.
- е) Преди първото заседание на консултативната комисия договарящите се държави ѝ представят цялата съответна документация и информация и по-специално всички документи, доклади, писма и заключения, използвани по време на процедурата за взаимно съгласие.

7.3 Функциониране на консултативната комисия

- а) Приема се, че даден случай е отнесен към консултативната комисия на датата, на която председателят потвърди, че членовете на комисията са

получили цялата съответна документация и информация съгласно точка 7.2, буква е).

- б) Процедурите на консултативната комисия се водят на официалния език или езици на участващите договарящи се държави, освен ако компетентните органи решат друго по взаимно съгласие, като отчитат желанията на членовете на консултативната комисия.
- в) Консултативната комисия може да поиска от дадена страна, от която е получена декларация или документ, да осигури превод на езика или езиците, на които се водят процедурите.
- г) При спазване на разпоредбите на член 10 от Арбитражната конвенция консултативната комисия може да поиска от договарящите се държави и по-специално от договарящата се държава, която е издала първия акт за установяване на данъчното задължение (т.е. окончателно решение на данъчната администрация относно доходите или еквивалентен документ), който е довел или може да доведе до двойно данъчно облагане по смисъла на член 1 от Арбитражната конвенция, да изпрати свой представител пред консултативната комисия.
- д) Разходите по процедурата на консултативната комисия, които се разделят поравно между участващите договарящи се държави, са административните разходи на консултативната комисия и хонорарите и разходите на независимите лица.
- е) Ако компетентните органи на съответните договарящи се страни не се споразумеят за друго,
 - i) разходите на независимите лица, които подлежат на възстановяване, се ограничават до обичайно възстановяваните разходи на високопоставените държавни служители в договарящата се държава, която е поела инициативата да създаде консултативната комисия;
 - ii) хонорарите на независимите лица се определят на 1000 евро на едно лице за един заседателен ден на консултативната комисия, а председателят получава с 10 % по-висок хонорар от другите независими лица.
- ж) Действителното изплащане на разходите за процедурата на консултативната комисия се извършва от договарящата се държава, която е поела инициативата да създаде консултативната комисия, освен ако компетентните органи на съответните договарящи се държави решат друго.

7.4 Становище на консултативната комисия

Договарящите се държави биха очаквали становището да съдържа следното:

- а) имената на членовете на консултативната комисия;
- б) искането; искането съдържа:

- наименованията и адресите на съответните предприятия;
 - съответните компетентни органи;
 - описание на фактите и обстоятелствата по спора;
 - предмета на искането, посочен ясно;
- в) кратко обобщение на процедурите;
 - г) аргументите и методите, на които се основава становището;
 - д) становището;
 - е) мястото, където се издава становището;
 - ж) датата, на която се издава становището;
 - з) подписите на членовете на консултативната комисия;

Решението на компетентните органи и становището на консултативната комисия се съобщават, както следва:

- i) Когато се вземе решението, компетентният орган, пред когото е бил отнесен случаят, изпраща на всяко от съответните предприятия копие от решението на компетентните органи и становището на консултативната комисия.
- ii) Компетентните органи на договарящите се държави може да се споразумеят, че решението и становището може да бъдат публикувани или в пълния им вид, или без да се посочват имената на съответните предприятия и след заличаване на всички други данни, които биха разкрили кои са съответните предприятия. И в двата случая се изисква съгласието на предприятията и преди публикуване те трябва да уведомят писмено компетентния орган, пред когото е отнесен случаят, че не възразяват решението и становището да бъдат публикувани.
- iii) Становището на консултативната комисия се изготвя в три (или повече – при триъгълните случаи) оригинални екземпляра, като по един екземпляр се изпраща на компетентния орган на всяка от съответните договарящи се държави и един се предава за архивиране на Генералния секретариат на Съвета. Ако е постигнато съгласие становището да се публикува, публикацията се извършва на оригиналния му език или езици на интернет сайта на Комисията.

8. Събиране на данъците и начисляване на лихви по време на процедурите за разрешаване на международни спорове

- a) На държавите-членки се препоръчва да вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че прекратяването на събирането на данъците по време на процедурите за разрешаване на международни спорове съгласно Арбитражната конвенция е възможно за предприятията, участващи в

такива процедури, при същите условия, които се прилагат за предприятията, участващи в процедури за обжалване/оспорване съгласно националното право, въпреки че за посочените мерки може да се наложат законодателни промени в някои държави-членки. Целесъобразно би било държавите-членки да разширят обхвата на посочените мерки, като включат в него и процедурите за разрешаване на международни спорове съгласно спогодбите между държавите-членки за избягване на двойното данъчно облагане.

- б) Като се има предвид, че по време на преговорите по процедурата за взаимно съгласие данъкоплатецът не бива да бъде ощетен от съществуването на различни подходи към начисляването на лихви и възстановяването на данъци за периода, който е необходим за завършване на процедурата, на държавите-членки се препоръчва да прилагат един от следните подходи:
- да се разрешава събирането на данъка и възстановяването му без начисляване на лихва;
 - да се разрешава събирането на данъка и възстановяването му с лихва;
 - всеки случай да се разглежда поотделно по отношение на начисляването или възстановяването на лихви (евентуално по време на процедурата за взаимно съгласие).

9. Присъединяване на нови държави-членки на ЕС към Арбитражната конвенция

Държавите-членки трябва да се стремят да подпишат и ратифицират Конвенцията за присъединяването на нови държави-членки на ЕС към Арбитражната конвенция възможно най-бързо и във всеки случай в срок от две години от присъединяването си към ЕС.

10. Заключителни разпоредби

За да се осигури еднакво и ефективно прилагане на настоящия правилник държавите-членки се приканват на всеки две години да изготвят доклад до Комисията относно практическото действие на правилника. Въз основа на тези доклади Комисията възнамерява да изготвя доклад до Съвета и може да предлага преразглеждане на разпоредбите на правилника.